

Spojené věci T-218/03 až T-240/03

Cathal Boyle a další

v.

Komise Evropských společenství

„Rybolov – Víceleté orientační programy – Žádosti o zvýšení cílů za účelem zlepšení bezpečnosti – Rozhodnutí 97/413/ES – Zamítnutí Komise – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Pravomoc Komise“

Rozsudek Soudu (prvního senátu) ze dne 13. června 2006 II - 1702

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na neplatnost – Fyzické nebo právnické osoby – Akty týkající se jich bezprostředně a osobně*
(Článek 230 čtvrtý pododstavec ES; rozhodnutí Komise 2003/245)
2. *Rybolov – Společná strukturální politika – Víceleté orientační programy*
(Rozhodnutí Rady 97/413, čl. 4 odst. 2 a článek 9; rozhodnutí Komise 2003/245)

1. Rozhodnutí 2003/245 o žádostech obdržení Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů, přestože bylo určeno dotýčným členským státům, se dotýká řady plavidel, jejichž jména jsou obsažena v jeho příloze II. Musí být proto v rámci žaloby na neplatnost podané ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES považováno za soubor individuálních rozhodnutí, kdy každé z nich ovlivňuje právní postavení vlastníků uvedených plavidel.

Počet a totožnost dotčených vlastníků plavidel byly totiž určeny a ověřitelné již před dnem vydání napadeného rozhodnutí a Komise mohla vědět, že její rozhodnutí ovlivní výlučně zájmy a postavení uvedených vlastníků. Rozhodnutí se tak týká uzavřeného okruhu osob určených v okamžiku jeho přijetí, jejichž práva Komise zamýšlela upravit. Z toho vyplývá, že takto vzniklá faktická situace vymezuje uvedené vlastníky vzhledem ke všem ostatním osobám a individualizuje je způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát aktu.

Komise, jakožto jediný příslušný orgán v dané oblasti, rozhoduje konečným způsobem o přípustnosti zvýšení kapacity určitých jednotlivých plavidel. Tento účinek vyplývá ze samotné právní úpravy Společenství, jelikož Komise je jediným orgánem příslušným k použití čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním. Vnitrostátní orgány nemají žádnou posuzovací pravomoc, pokud jde o jejich povinnost vykonat rozhodnutí 2003/245. Nemají žádnou volbu ani žádný rozhodovací prostor, pokud jde o přidělování dodatečné kapacity v oblasti bezpečnosti, a musejí provést toto rozhodnutí čistě automaticky, aniž by byla použita další prostředkující pravidla.

(viz body 47–49, 54, 56–57)

Vlastníci plavidel jsou rovněž bezprostředně dotčeni vzhledem k tomu, že

2. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním neukládá žádné

omezení, pokud jde o stáří plavidla, jež může využívat zvýšení kapacity v oblasti bezpečnosti. Tam uvedený pojem „zlepšení“ neodkazuje na zlepšení na konkrétním plavidle, ale na celé loďstvo. Pro zajištění cíle tohoto rozhodnutí, jímž je zachování rybolovných zdrojů ve vodách Společenství, není rovněž nezbytné, aby byla nová plavidla vyňata z režimu zavedeného tímto článkem.

Komise tudíž překročila své prováděcí pravomoci, když přijala, v rozhodnutí 2003/245 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů, kritéria neuvedená právní úpravou použitelnou v projednávaném případě.

(viz body 105, 108–110, 134)